

Familie Tensen doneert memorabilia aan Museum Soest

'Oma heeft daar heel wat Camels mee opgestoken'

De bekende rode bussen (Sikkenskleur SS 391) van W.C. Tensen uit Soest doen nog steeds menig hart sneller kloppen. Museum Soest heeft inmiddels een vaste vitrinekast ingericht over de historie van deze busonderneming. Er wordt nog driftig gezocht naar een rode miniatuurbus, want de bus die er nu staat is van een verkeerd merk, zoals een van Tensens nazaten fijntjes opmerkte.

Agnes Zuiker

Soest ■ Zeg in Soest 'Tensen' en iedereen weet waar je het over hebt. Vijftig jaar lang, tussen 1930 en 1980, domineerden de bekende rode bussen van ondernemer W.C. Tensen de wegen van Soest en omstreken. Tensen verzorgde niet alleen het openbaar vervoer rondom Soest, maar had ook verschillende touringcars die door verenigingen werden gehuurd, of waarmee dagtochten en vakantieritten werden georganiseerd. Daarnaast werden dagelijks bussen ingezet voor het schoolvervoer en het vervoer van werknemers, onder meer naar de haven in Amsterdam.

Bomvol

De belangstelling voor de geschiedenis van Tensen is onverminderd groot, merkt ook de Historische Vereniging Soest/Soesterberg, die dit jaar al twee historische café's over de busonderneming organiseerde. De eerste keer kwamen er zo veel mensen dat het zaaltje van

het Gildehuis uit zijn voegen barstte. Deze maand werd daarom een tweede avond gehouden, waarbij niet alleen de usual suspects - vooral mannen van zekere leeftijd met een passie voor bussen -, maar ook oud-personeelsleden en familieleden van W.C. Tensen aanwezig waren. En ook nu zat het zaaltje bomvol.

Memorabilia

„Het is ontzettend leuk om te merken dat er nog steeds zo veel belangstelling is voor de rode bussen van Tensen”, vindt Karin Hovestad, dochter van Ellen Hovestad-Tensen, de zus van oud-directeur Rob Tensen. „We zijn als familie best een klein beetje trots dat het na veertig jaar nog zo leeft.” Samen met haar neef Pieter Tensen, de zoon van Rob en zijn eerste vrouw Yvonne, haar broer Jan-Willem Hovestad en Ronald Tensen, een zoon uit het tweede huwelijk van Rob, heeft ze enkele memorabilia uit de erfenis van hun voorvader aan Museum Soest geschonken.

De nazaten zijn niet alleen verguld met de grote belangstelling voor de busonderneming, maar ook met de vitrinekast, waar de door hen gedoneerde spullen inmiddels staan uitgesteld. Het is een feest der herkenning, blijkt als ze er een kijkje nemen. „Daar heb je het oude kaartjesapparaat”, zegt Pieter, die vermoedt dat hij ergens nog wel een busje Sikkensverf met de typisch rode Tensenkleur moet hebben staan. „Die verf heb ik na het overlijden van mijn vader uit zijn garage gehaald.”

Aansteker

Bij het zien van een aansteker schiet de familie spontaan in de lach. „Haha, dat ding stond altijd bij oma op tafel, daar heeft ze heel wat Camel filtertjes mee opgestoken”, lacht Jan-Willem. De bijbehorende asbak staat er naast. In de vitrinekast staan verder oude foto's, een kniptang, buskaartjes en dienstregelingen uit vervlogen jaren. Veel is er echter niet meer over, de firma Tensen deed niet

Van voor naar achter: Karin Hovestad, Jan-Willem Hovestad, Ronald Tensen en Pieter Tensen. FOTO: MARGOT BRAKEL FOTOGRAFIE

De bussen van Tensen hadden Sikkenskleur SS 391.

BEELD: HISTORISCHE VERENIGING SOEST/SOESTERBERG

echt aan representatie, zegt museummedewerker Pim de Boer.

Toch is de collectie niet helemaal historisch correct, merkt Jan-Willem op, terwijl hij naar de uitgestalde rode miniatuurbus tuurt. „Dat is een Mercedes, dat klopt niet, Tensenbussen hadden een Volvomotor.“ De Boer biecht meteen op dat hij gelijk heeft, maar dat die bus daar uit overmacht is neergezet. „We konden helaas niet aan een Volvominiatuurbus komen, die zijn niet te vinden“, verklaart hij de fout. „Dus mocht iemand er eentje hebben, dan willen we die graag overnemen.“ „Wij hebben er thuis een staan“, verklappen Karin en haar echtgenoot René Tielkemeijer zachtjes, zodat De Boer het niet kan horen. „Een grote rode. Maar is ons veel te dierbaar, die geven we niet weg. Nooit. Zelfs niet in bruikleen.“

„
We zijn als familie best een klein beetje trots dat het na veertig jaar nog zo leeft

‘We waren familie van elkaar, we stonden 24 uur per dag voor elkaar klaar’

Oudgediende Jaap Belt begon zijn loopbaan bij Tensen als chauffeur op een lijndienst, waarna hij werd ingezet op de touringbussen. Hij noemt het ‘het mooiste vak dat er is’ en stopte er pas mee op zijn zeventigste.

Belt roemt vooral de saamhorigheid bij Tensen. Ook de 83-jarige Fred Adelaar, voormalig monteur bij de busonderneming, blikt met weemoed terug op zijn Tensen-

tijd. „We waren familie van elkaar, we stonden 24 uur per dag voor elkaar klaar“, herinnert hij zich nog. Adelaar ziet zichzelf en zijn collega-monteurs nog zo voor zich, in de werkplaats. „Alle bussen werden door ons een paar keer per jaar gereviseerd, dan haalden we alles uit elkaar, ook de motoren. Soms stond er een miljoen kilometer op de teller voordat ze werden afgeschreven,

maar dat konden die bussen makkelijk hebben.“

Niet onberoerd

De presentatie van Tensenkenner René van Hal tijdens het historisch café laat hem niet onberoerd, zegt de monteur met zachte stem. „Het deed me wel een beetje pijn om al die oude bussen weer te zien. Er komen dan toch veel herinneringen boven. Het raakt me meer dan ik dacht.“

„
Familie Tensen doneert memorabilia: ‘We zijn als familie trots dat het bedrijf nog zo leeft’

Foto Historische Vereniging Soest

→ REGIO **2-3**

